

Weekbericht 6 – 13 juni 2021

Psalm 104 Vrij
ds. Jan Willem Doff

Wat een verrassing om psalm 104 bij Oosterhuis te lezen in zijn bundel *150 PSALMEN VRIJ*. Ik weet niet, of u direct weet wat er in die psalm staat; voor mij was het, toen deze psalm op het leesrooster van het bijbelgenootschap stond, een grote onbekende. Tenminste dat dacht ik. Maar al lezend werd het me duidelijk: het is de "psalm van de orde in de natuur". Zo werd hij tenminste genoemd door de professor, die mij de uitleg van het Oude Testament wilde leren. Al lezend ontdekte ik, dat deze psalm niet gaat over enige orde, maar een prachtige beschrijving is van de natuur: zingende vogels, bergen in alle glorie..

Maar natuurpoëzie zoals wij dat verstaan, is het ook weer niet. Veel gevoel voor de schoonheid is er niet in te ontdekken. Wel is er veel aandacht voor ritme in de verschijnselen. Het dag-en-nacht ritme met zon en maan als de drijvende krachten is wel het meest opvallende.

Maar dit ritme staat niet op zichzelf. Het is bedoeld door God om de natuur en ook de mens te geven, wat ze nodig hebben. Water, voedsel en rust, dat zijn de elementen, die de zorg van God voortbrengt door middel van de schepping, om het leven mogelijk te maken.

"Bronnen wijst Gij hun loop naar de beken: tussen de bergen wandelt het water", – woorden die aan Guido Gezelle doen denken. Daarom horen vers 27 en 28 er volledig bij: "Gij opent uw hand, en zij mogen zich met overvloed verzadigen."

En daar komt dan de verrassing, waarmee Oosterhuis deze psalm zo'n prachtige wending geeft: je hoort hem denken: wat is dan die overvloed, waarmee God in leven houdt? Water en brood, zo leest hij in de hebreeuwse tekst. Dat is het voedsel uit de woestijn, de Heer heeft het gegeven. En je ziet hem denken: wat moet er nu gebeuren, wat is het voedsel, dat wij nu nodig hebben? Ik geef daarom het slot van de psalm hier compleet weer:

*Je moet wel komen, gauw, om al die oude mensen
die hun lieve land zagen branden
zo goddeloos, kom troosten
laat het niet duren tot hun dood.*

*

*En voor onze kinderen, zoet en zo klein nog,
zou het ook mooi zijn als ze je voetstap hoorden,
je fluitje, 'hier ben ik'. Wie? Vriend God!*

*Daar kom je de schemerhoek om
een lichtende blauwe, de rode hoek van de middag,
desnoods de gitzwarte van de nacht –
maar je komt, en je zegt tot alle kinderen
hier tezamen:*

*Dag jij en jij
dag meisje dag jongen*

en je noemt hun namen.

*En ze worden wakker
en zullen het nooit meer vergeten.*

Binnenkort laatste weekbericht

Tijdens de tweede lockdown zijn we een initiatief begonnen om aan het Weekbulletin elke week een bemoedigend Weekbericht toe te voegen. We hopen dat deze berichten, gemaakt door een diverse groep bijdragers en geredigeerd, gekopieerd en verspreid (ook via de website) door een groep trouwe vrijwilligers, inderdaad tot steun hebben kunnen zijn. Nu de maatregelen stap voor stap versoepeld worden en de lockdown afloopt, komt ook dit initiatief tot een eind. In de week van zondag 13 juni zal het laatste Weekbericht in deze serie verschijnen. Met de verruiming van de mogelijkheden om elkaar weer 'live' te zien, hopen we dat we – voorzichtig – de weg naar Open Hof en elkaar weer weten te vinden en zo elkaar weer zullen kunnen begroeten en ontmoeten.